

การจัดทำเขตการค้าเสรีไทย-อินเดีย

ไทยกับอินเดียได้มีการลงนามกรอบความตกลงเขตการค้าเสรีไทย-อินเดีย (Framework Agreement for Establishing Free Trade Area between Thailand and India) โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ของทั้งสองประเทศ เมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2546 การลงนามในกรอบความตกลงฯ ดังกล่าว นับเป็นก้าวสำคัญของไทยในการส่งเสริมการค้าของไทยกับประเทศอินเดีย เนื่องจากอินเดียเป็นประเทศที่มีอัตราการเติบโตสูงมากประเทศหนึ่งในโลก และเพิ่งเริ่มที่จะเปิดเสรีธุรกิจกับประเทศต่างๆ ภายหลังจากที่ได้มีการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศในปี 2534 การจัดทำเขตการค้าเสรีไทย-อินเดีย จะส่งผลให้อินเดียลดภาษีศุลกากรให้แก่สินค้าไทยและทำให้ไทยสามารถขยายตลาดในอินเดียได้มากขึ้น

ตามกรอบความตกลงฯ ดังกล่าว ในขั้นแรก ไทยและอินเดียได้ตกลงที่จะยกเว้นภาษีในรายการสินค้าเร่งลดภาษี จำนวน 82 รายการให้แล้วเสร็จ ภายใน 3 ปี (ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2547 ถึง 1 กันยายน 2549) โดยเริ่มทยอยลดภาษีลงจากอัตราภาษีฐาน ณ วันที่ 1 มกราคม 2547 โดยได้เริ่มมีผลบังคับใช้แล้ว ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2547 ซึ่งรายละเอียดรายการสินค้าจำนวน 82 รายการ สามารถดูได้จากประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การยกเว้นอากรและการลดอัตราอากรศุลกากรสำหรับสาธารณรัฐอินเดีย เมื่อวันที่ 3 กันยายน 2547 หรือสามารถเข้าดูที่ Web site ของกรมศุลกากร (www.customs.go.th)

รูปแบบการลดภาษีของรายการสินค้าเร่งลดภาษีภายใต้กรอบ FTA ไทย – อินเดีย

ระยะเวลาการลดภาษี	อัตราลดร้อยละ ของอัตราภาษีฐาน ณ วันที่ 1 มกราคม 2547
ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2547	50
ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2548 – 31 สิงหาคม 2549	75
ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2549	100

สำหรับรายการสินค้าที่เหลืออีกห้าพันกว่ารายการ จะมีการเจรจาเพื่อกำหนดรูปแบบการลดภาษีและดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในปี 2553 ทั้งนี้ จะมีสินค้าจำนวนหนึ่งที่ทั้งสองฝ่ายจะสงวนการลดภาษีไว้ เนื่องจากเป็นรายการสินค้าอ่อนไหวและยังไม่พร้อมที่จะเปิดตลาดให้แก่กัน ซึ่งทำให้อินเดียมีแนวโน้มที่จะสงวนการลดภาษีในรายการสินค้าอ่อนไหวจำนวนมาก เนื่องจากอินเดีย

มีอัตราภาษีเฉลี่ยประมาณร้อยละ 42 (ปี 2548) ซึ่งสูงกว่าอัตราภาษีเฉลี่ยของไทยประมาณร้อยละ 19 (ปี 2548) อินเดียจึงต้องการปกป้องตลาดภายในและผู้ผลิตภายในประเทศของตนที่ยังไม่พร้อมที่จะแข่งขัน ซึ่งการมีรายการสินค้าอ่อนไหวจำนวนมากจะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ในการค้าระหว่างกัน เพราะทั้งสองฝ่ายมีแนวโน้มที่จะนำสินค้าที่มีมูลค่าการค้าสูงๆ มาจัดอยู่ในกลุ่มสินค้าอ่อนไหว ทำให้ทั้งสองฝ่ายนำสินค้าที่ไม่มีการค้ามาลดภาษีให้แก่กัน การจัดทำเขตการค้าเสรีก็ไม่สามารถขยายตลาดการค้าระหว่างกันได้ ประกอบกับอินเดียมีท่าที่ไม่ยอมลดภาษีในรายการสินค้าทั่วไปลงเหลือร้อยละ 0 ทั้งหมด แต่ต้องการให้มีสินค้าจำนวนหนึ่งคงอัตราภาษีไว้ ซึ่งแตกต่างจากการจัดทำเขตการค้าเสรีระหว่างไทย-ออสเตรเลีย ไทย-นิวซีแลนด์ และอาเซียน-จีน ที่ผ่านมา ซึ่งไทยและประเทศคู่ค้าตกลงให้รายการสินค้าทั่วไปจะต้องลดภาษีเหลือร้อยละ 0 โดยมีระยะเวลาที่ลดต่างกัน

ดังนั้น การเจรจาเขตการค้าเสรีระหว่างไทยกับอินเดีย ไทยจะต้องมีท่าทีในเชิงรุกให้อินเดียเปิดตลาดสินค้าให้ครอบคลุมสินค้าส่วนใหญ่ (Substantial Trade) มีจำนวนรายการที่ต้องลดภาษีเหลือร้อยละ 0 ให้มากที่สุด เพื่อให้ไทยและอินเดียได้ประโยชน์จากการขยายตลาดการค้าระหว่างกัน ในขณะเดียวกัน หน่วยงานภาครัฐของไทยจะต้องเตรียมท่าทีในรายการสินค้าของไทยที่พร้อมที่จะเปิดตลาดและรายการที่จะต้องสงวนไว้เพื่อใช้เป็นท่าทีในการเจรจากับอินเดีย เพื่อประโยชน์สูงสุดของประเทศไทย

สำหรับการลดภาษีในรายการสินค้าจำนวน 82 รายการ ซึ่งในขณะนี้ไทยและอินเดียต่างได้รับประโยชน์ร่วมกันในการขยายการค้าระหว่างกัน ในรายการสินค้าจำนวน 82 รายการ ซึ่งข้อดีของการเร่งลดภาษีในรายการสินค้านี้ดังกล่าว มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้ผู้นำเข้าและส่งออกของทั้งสองประเทศได้มีโอกาสเรียนรู้ประสบการณ์การค้าระหว่างกัน เนื่องจากหากพิจารณามูลค่าการค้าระหว่างไทยกับอินเดียในอดีตจะพบว่า มีมูลค่าการค้าระหว่างกันที่ต่ำและทั้งสองประเทศต่างไม่ใช่คู่ค้าที่สำคัญของกันและกัน ดังนั้น ภาครัฐของทั้งสองฝ่ายจะต้องส่งเสริมการค้าระหว่างกันให้มากขึ้น โดยเฉพาะการเจรจาในเรื่องการลดอุปสรรคทางการค้าต่างๆ ระหว่างกัน เพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้าให้เกิดผลขึ้นโดยเร็ว ก่อนที่การจัดตั้งเขตการค้าเสรีไทย-อินเดียจะเสร็จสมบูรณ์ในอนาคต

การศึกษาภาวะเปรียบเทียบในการนำเข้าและส่งออกของอินเดียจึงเป็นสิ่งสำคัญที่นักธุรกิจและผู้ส่งออกของไทยจะต้องศึกษาเพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในการส่งออก ในส่วนของประเทศไทย หากผู้ส่งออกต้องการส่งสินค้าไปประเทศอินเดียและต้องการออกหนังสือรับรองแหล่งกำเนิด

สินค้าตามกรอบความตกลงเขตการค้าเสรีไทย-อินเดีย สามารถติดต่อขอข้อมูลคำขอให้ตรวจ/รับรองคุณสมบัติทางด้านแหล่งกำเนิดสินค้า คำรับรองรายละเอียดต้นทุนการผลิตสินค้า และรายละเอียดที่จำเป็นสำหรับการส่งออกสินค้าไปประเทศอินเดียได้จาก กลุ่มรักษาและให้สิทธิประโยชน์ทางการค้า กรมการค้าต่างประเทศ (เบอร์โทร. 02-547-4872 หรือ เบอร์ Fax 02-547-4816) หรือสามารถเข้าดูได้ที่ Web site ของกรมการค้าต่างประเทศ www.dfi.moc.go.th

สำหรับปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมไปอินเดียสามารถสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

สินค้าเกษตร

อินเดียมีกฎหมายความปลอดภัยอาหาร โดยมีระบบปฏิบัติเรื่องมาตรการตรวจสอบและกักกันโรคพืช (Plant Quarantine Order 2004) กำหนดให้มีการจัดทำ การตรวจสอบโรคพืชและแมลง (Pest Risk Analysis: PRA) สำหรับรายการสินค้านำเข้า สำหรับผู้สนใจในเรื่องกฎหมายความปลอดภัยอาหาร สามารถหาข้อมูล Plant Quarantine Order 2004 ได้ที่ Web site

www.quarantineindia.org

นอกจากนั้น อินเดียได้มีการกำหนด Negative Import List ซึ่งแบ่งได้เป็น 3 ประเภทดังนี้ (1) สินค้าต้องห้ามและกีดกัน เช่น ไขมัน น้ำมันจากสัตว์ (2) สินค้าที่ต้องขอใบอนุญาตนำเข้า เช่น สินค้าปศุสัตว์ และ (3) สินค้าที่นำเข้าโดยรัฐวิสาหกิจ หรือที่เรียกว่า Canalized สำหรับผู้สนใจสามารถหาข้อมูลรายการสินค้าต้องห้ามและวิธีการนำเข้าเพิ่มเติมได้ที่ www.Finmin.nic.in

สินค้าอุตสาหกรรม

อินเดียมีกฎหมายควบคุมมาตรฐานสินค้าอุตสาหกรรม โดยกำหนดให้ยื่นขอเครื่องหมายมาตรฐาน ต่อ Bureau of Indian Standards (BIS) ซึ่งเป็นหน่วยงานตรวจสอบรับรองมาตรฐานสินค้าอุตสาหกรรมและอาหารแปรรูป โดยใช้แนวทางตามมาตรฐานสากล ซึ่งมีสำนักงาน 5 แห่ง ได้แก่ นิวเดลี กัลกัตตา จันดิกา เซนไน และมุมไบ และมีสำนักงานย่อย 33 แห่งทั่วประเทศ โดยมีสินค้าที่จะต้องตรวจสอบ จำนวน 109 ชนิด เช่น นมผง ปูนซีเมนต์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า เป็นต้น รายละเอียดเพิ่มเติมสามารถดูได้จาก Web site www.bis.org.in

จากข้อมูลภาวะเปรียบเทียบการนำเข้าของอินเดียข้างต้น นักธุรกิจและผู้ส่งออกของไทยจะต้องเรียนรู้และปรับตัวเพื่อให้สามารถส่งสินค้าไปประเทศอินเดียตามระเบียบที่อินเดียกำหนด การเตรียมความพร้อมตั้งแต่เริ่มต้น จะช่วยแก้ไขปัญหอุปสรรคต่างๆ ให้ลดลงและทำให้สามารถขยายตลาดสู่ประเทศอินเดียได้มากขึ้น

เมษายน 2548